

МАКЕДОНИЯ

ИЗДАВА ВСЪКИ ПЕТЪКЪ

ЦѢНАТА му е: за година 6 лева, за 6 месеци 4 лева, за 3 месеци 2 лева.

За обявления се плаща по 20 ст. на редъ за първо печатане и по 10 ст. за всѣко последующе.

ЕДИНЪ БРОЙ 20 СТ.

Статии, дописки, пари, поръчки и всичко друго що се отнася до редакцията и администрацията на в. „Македония“ се испраща до г. К. Шаховъ въ гр. Руссе.

Ръкописи са не връщатъ. Поръчки не придружени съ стойността не се изпълняватъ.

ПОКАНА.

Всѣки вече ясно вижда: какъ въ нашата нещастна татковина — Македония, отъ день на день, става животътъ по тежъкъ и по неспособенъ на нашитъ братия българи и въобще на всѣчки мирни жители; били ть отъ кой и да е народностъ и религия. Какъ разни пропаганди, спомогани въ много случая отъ самитъ власти въ Македония, бораватъ и всѣватъ исклучително изъ между нашитъ братия всѣки день раздоръ, което много пречи на народнитъ ни стремления. — Какъ тамъ всѣчко българско е подложено на страшни искушения и маки, като се преследватъ: учители, ученици, даже и свещеници, вельдетвие което мнозина днесъ гниятъ изъ влажнитъ змядани въ Деаръ-Бекиръ и другада, а други мнозина се скитатъ изъ разни страни гладни и голи

При всѣчко това, макаръ и да сме около 2 милиона чловѣци, пакъ нѣмаме, поне тукъ въ свободнитъ страни, единъ какъвъ и да е вѣстникъ, който както да ни държи въ известностъ за течението на работитъ, които се вършатъ около насъ и за насъ, той и да служи за изказване на нашитъ народни искания и мисли, т. е. сме лишени отъ най необходимото оржие за всѣки общественъ животъ и борба за него Днесъ печатътъ е по силенъ и отъ топътъ и съ него си служатъ почти всѣчки народности въ евѣта освенъ насъ Съ това ние самп себе представяме, предъ очитъ на образования свѣтъ, въщо не като народъ

Най сетне, ние, македонцитъ, макаръ и да сме едни подъ двойко и тройко робство, а други распрьснати изъ разни страни, се не трѣбва да забравяме отечеството си и сме длъжни да работиме за подобренieto на неговото положение; защото като народъ ще сме отговорни предъ нашето потомство, ако и при толкова незгодности на своя животъ преминаемъ времето бездѣйствено, безъ борба за свободенъ животъ; когато виждаме, че нашитъ господари не искатъ да се грижатъ за увеличението на нашия животъ.

Подбудени отъ всѣчко това, макаръ

и съ слаби сили, започваме за сега издаването на седмиченъ вѣстникъ „Македония.“ съ цѣль: борение за подобрене положението на Македония.

В. „Македония“ ще се отдалечава отъ всѣкакви тукъ партизански интриги. Страницитъ му не бждатъ свободни за всѣки родолюбецъ, само писаното, да е съобразно съ духътъ на времето и цѣлта.

Сега обаче, като изказваме сърдечната си благодарностъ на ония г. г. съотечественици и родолюбци, които се погрижиха за предварителното разпространяване на вѣстника ни, както преди, вельдетвие писмото ни за в. „Охридъ“, тѣй и сега за в. „Македония“, и на тия, които се притекоха съ своитъ спомоществования, съ което доста много ни насърчиха за да се завземемъ по скоро съ това трудно по патриотическо дѣло, поканваме всѣчки македонци и родолюбци, които искрено любатъ своята татковина и иматъ желание да помогнатъ на нещастницитъ, да ни покажатъ своята поддръжка въ това съ записването си спомоществователи на вѣстника ни, — „Македония.“

Отъ Редакцията.

Руссе, 21 Октомври 1888 г.

Както всѣчки други народи сж били въ право да мислятъ, да работятъ, да се борятъ за свободенъ и самостоятеленъ животъ и го добивали по тоя начинъ; тѣй сжщо и ние сме въ право да мислимъ, да работимъ и да се надѣваме, че при по-благоприятни времена пакъ ще се видимъ въ положението на свободатазгаси която преди петъ въка нашитъ праотци сж се радвали и гордѣвали, а и всѣчко има свой край.

Не трѣбва да ходимъ много надалеко и да търсимъ примъри изъ всеобщата история, защото такива и то живи примъри сж намиратъ около насъ, т. е. Гърция, Романи, Сърби и България, които днесъ сж съвсѣмъ свободни.

Истина е че всѣчки тия горъпоиме-

повани народи добили настоящата си свобода при помощта на нѣкоя друга поголъма сила, но при всѣчко това справедливостта изисква да се каже, че ть и (свободата) получили най повече за това, че не спали, че ть знаели: да мислятъ, да работитъ, да се боратъ и най послъ да жертвуватъ, а това за насъ да знаемъ и да се учимъ е, — важно. Разбира се, че при сегашното наше съвсѣмъ слабо положение, ние имаме нужда отъ помощта, въ известентъ размъръ, отъ всѣчки и поради това, да се стремимъ за съдобриванieto най първо на автономията и повече нищо.

Но ние трѣбва да имаме предъ видъ и не трѣбва да забравяме никогажъ: първо, че турската държава, която едно време беше доста голъма и силна, постепенно се намали и се ослаби; второ, че тя е вече осждена отъ другитъ сили на смъртъ, само присждата ней не е приведена още въ изпълнение; трето, гърцитъ, сѣрбитъ, нѣмцитъ, и разни други, колкото и да се мъчатъ за достигването идѣнитъ си въ Македония, пакъ не ще могатъ да противостоятъ на нашето стремление и ть трѣбва да знаятъ: че нашитъ свободни северни братия българи, които въ много случаи могатъ и длъжни се да ни помагатъ и поддръжатъ, не ще толкова лесно сж съгласатъ за раздѣлването на нашето отечество — Македония.

Но да оставимъ подобни разсждения и пресмѣтвания до които не е още толкова близко, а да се повърнемъ до цѣлта си.

Ние никакъ нѣмаме предъ видъ да се рѣшава този важенъ за насъ въпросъ по революционенъ редъ, а особено за сега, т. е. преждевремено.

Напротивъ за насъ е важно и ние призоваваме всѣкитъ живущи въ Македония и всѣчки македонци живущи въ чуждина, били ть българи или отъ коя и да е народностъ и религия, които еднакво иматъ нужда отъ свободенъ и миренъ животъ въ родното си мѣсто, да се събудятъ отъ дългий сжнъ, да мислятъ, да работятъ въ съгласие за бждѣния си животъ, и да се не оставятъ на течението на връ-

самъ той, се правили и праватъ дру- гадъ, и не позволявалъ да се отвара такъво училище на не гърци еликъ. Но шкниитаритъ, не сж като други наро- ди и не се дигаватъ много въ такива случая съ молби и оплаквания, на- вядващи върхъ владиката, така щото властта едвამъ можала да го избави живъ отъ рѣцетъ имъ. Ине сърадваме на нашитъ съвѣди шкниитарни въ това национално възраждане и желасме имъ успѣхъ.

Хамбургъ за напредъ престава да е свободно пристанище въ Герма- ния. Отъ сега този градъ ще бѣде подлаганъ на иститъ митнически зако- ни както другитъ части изъ Германия. (Зорница).

Телеграфирано е отъ Заусибаръ на „Нордъ Дайче Алгемайне Цайтунгъ,“ че едно твърде сериозно вѣстание е из- бухнало сръщо Англичанитъ въ Мом- баското пристанище, което принадлежи на Английското Африканско Друже- ство. Пмало убити двама англичани. (Зорница)

Отъ Римъ извѣстиватъ, че Папата е испратилъ наставления до всичкитъ Римо-Католически владци въ свѣта, да съдватъ да агитиратъ за възврѣ- щанието свѣтската власть на Негово Святѣйшество. (Зорница).

Велѣдствие отказанието на Отоман- ската банка да се съгласи върху усло- вията по наскоро-склучени заемъ съ Германската банка, появи се спречкване между правителството и това уч- рѣждение. Банката, основающа се на привилегии предвидени въ договора и, претендира за правото: да бѣде оржднето на всичкитъ съкровишни трансакции, да притѣжава всичкитъ на- рични фондове и да заплаща всичко, което подпада въ категорията на Ото- манскитъ финансови операции. Пор- тата дава за доводъ, че всичкитъ кон- венции трѣбва да се разбираатъ: да да- ватъ ней правата и задълженията, и обвинява банката за гдѣто ти не вър- ши работитъ си на врѣме и удовлетво- рително. Голѣма вражда смѣстествува между настоящи финансовъ министръ и нѣкои чиновници въ Отоманската банка и това усилва и тѣй обтвгна- титъ отношения между борящитъ се страни. Между това, Портата влѣзе въ сношение съ Френската „Credit Lyonnais“ банка, която има клоиъ въ Цариградъ и на която е дадено власть да отвори и други клонове въ главнитъ провинциални градове съ цѣлъ да ѝ се натовари да върши такива фи- нансиални дѣла за каквито ти би дошла въ съглашение съ правителството. Пър- вото начевание се направи съ аванси- ранието на 30,000 лири, които ще се платятъ на „Credit Lyonnais“ чрезъ провинциалнитъ приходи.

Финансиалното положение е много трудно и безпокои турския кабинетъ. Силнитъ настояватъ на чуждестранни- те кредити, закасияванието да плати

Редакторъ — Отговорникъ: К. Шаховъ.

русекото военно обезщетение, контрактитъ по войската и мореплаванieto, всички настояватъ да се ползуватъ отъ новия заемъ, когато финансови министръ глѣда да избѣгне поглѣща- нието на тези фондове, съ които мис- ли да тури въ дѣйствиетъ реформитъ по свои клоиъ. Това е причината за гдѣ- то той е въ постоянно спречкване съ министерството, което поддържа, че трѣбва да се удовлетвори исканията на кредиторитъ и по този начинъ да може да се поддържа и така разруше- ния кредитъ. Репорта е предложенъ на Султана и върва се, че той съ сво- ята умностъ и справедливо чувство ще разреши расирата по начинъ задово- лителенъ за публични кредитъ и честь- та на правителството. (Свобода).

Правителството въ Македония, виж- да се за очи, като да взема нѣкои мърки противъ разбойничитъ; но е кжсно и е безопсно да стори това. С. Велешча (Охридско) отъ 20 Септем- врий още е обсадено отъ редовна вой- ска за да се уловатъ главатаритъ на разбойничитъ, които до скоро върлу- ваха изъ околнитъ му мѣста, и до 7 того нѣкои не билъ нито предаденъ нито уловенъ.

Колко е за удивление, едно прави- телство неможе да поими едно свое село, което има повече отъ 250 кж- щци турски.

Отъ планината Петрина, отъ колиби- тѣ, разбойници заробили единъ влахъ и го отвлѣли въ Дебъръ. Богъ знае колко скжно ще трѣбва да откупи своя животъ той нещастникъ.

По нкитъ за Дебъръ билъ убитъ единъ кираджия отъ съпѣтничитъ си турци, безъ никаква причина.

ТЕЛЕГРАММИ.

Лондонъ, 12 Октомвр. — в. „Тимесъ“ се извѣстива отъ Виена, че полити- ческитъ кръгове не считатъ за сериоз- нень слухътъ относително до склучва- нието съюзъ между Руссия и Тур- ция.

Москва, с. д. — Една голѣма кжща въ центрѣтъ на града, се събори; има работници убити. Върва се, че число- то на жертвитъ възлиза на триде- сетъ.

Виена, 13 Октомвр. — Въ камерата на депутатитъ финансовитъ министръ ще представи бюджетътъ за 1889 г. Споредъ тоя бюджетъ расходитъ въз- лизатъ на 538,345,786 ф., приходитъ — на 538,515,245 ф., а разликата въз- лиза на 169,459 ф. Тоя бюджетъ сравненъ съ ония отъ миналата годи- на представя въ повече 21,544,819 ф.

София, 18 Октомври. — Контъ де Гремодъ, отъ маршала на Негово Ц. Высочество, умрѣ тази заранъ.

Пострадамъ, с. д. — Императора пристигна тази вечеръ въ 8 ч.

Берлинъ, с. д. — Изборитъ за прус- ката Диета станаха. Въ Берлинъ, се на- браха кандидатитъ на либералната пар- тия.

ДО ГОСПОДА АБОНАТИТЪ И НАСТОЯТЕЛИТЪ.

До тѣзи г. г. читатели, до които испращаме 1-ий брой отъ в. „Македония“ и не сж били още записани като спо- моществователи, ако не же- лаятъ да го получаватъ, се умоляватъ да ни повърнатъ броя назадъ, иначе ще се считатъ за абонати и при обикалянието на г-на П. Ми- левъ, който е испратенъ отъ страна рѣдакцията, ще имъ се иска стойността, а онези, които пакъ желаятъ да полу- чаватъ рѣдовно нашия вѣст- никъ, се умоляватъ да по- бързатъ съ испращание аба- намента си направо въ ре- дакцията и точния си адресъ.

Г. г. настоятелитъ, до кои- то испращаме по нѣколко броя, се умоляватъ да се по- грижатъ за распространява- нието на в. „Македония,“ съ което ще ни помогнатъ много въ това трудно дѣло.

Съ почитание:

РЕДАКЦИЯТА.

ИЗВѢСТИЕ

Излѣзе отъ печатъ

НОВО КАЛЕНДАРЧЕ

ЗА 1889 ГОД.

Намира се за продажъ у печатни- цата на Ст. Ив. Роглевъ.

1—3.

Руссе, скоро-печатница на Ст. Ив. Роглевъ.